

Dr. Ivo Šorli:

Antikrist v Trsteniku

VI.

Zivela pa je v vasi prelepa ženska z imenom Matejčeva Neža, ki je Bog tudi ni ustvaril, da s prekrižanimi rokami gleda tok življenja, kadar se ji je zdelo treba, da ga obrne tako ali tako.

Ta žena prav za prav ni bila iz teh krajev. Prišla je z rajnkim župnikom Oračem pred več nego dvajsetimi leti še čisto majčkeno dekletce iz spodnjega dela dežele in so povedali, da je gospodu nečakinja. Po njegovi smrti je šla gospodinjit vikarju v bližnje Škoflje, lepemu, veselemu in že kar elegantnemu možu. Ko je nekaj let nato moral tudi ta na oni svet, zapustivši Neži, še ne tridesetletni devici, lepe denarce, se je Jernej Rekar, po domače Matejec, popraskal za ušesi in stopil snubit.

Matejec je imel lepo belo hišico sredi vasi, pri hiši čeden vrtec, nad vasjo na najlepšem pologu nekaj njiv in prekrasen sadovnjak, pri ljudeh tu tam na krščanske obresti celo malo kapitala. Vrh vsega je v dolenjem pritičju v breg zidane hiše izvrševal mizarstvo obrt, po kateri je slovel daleč naokrog.

Ko se je raznesla novica, so se ljudje zelo čudili. Ne da bi bil Matejec prestar; njegovih štirideset let proti nevestinim tridesetim se je zdelo primerno razdobje; tudi bi rekel, da je njegova snažnost in ličnost kar klicala žensko, ki se je po župniških naučila bolj gosposkega reda. In je moralo kmečki pameti goditi še posebej, da so jima njeni groši in njegovo premoženje zagotavljali brezskrbno življenje. Ampak tista brezdomno pristna in globoka pobožnost, ki je dičila Jerneja, ni nikakor hotela v sklad z mislijo, da bi mogel deviški mizar živeti, kakor žive v zakonu drugi ljudje, imeti celo otroke. Kajti čeprav Matejec ni bil pred ženskami plah in neroden, kakor so radi taki ljudje, nikoli ni z nobeno spregovoril norčave besede ali jo pogledal drugače nego brat sestro, da se je zdaj marsikatera zamislila, kako bi sama v tih kamrici z njim.

Zato so tem laže drug za drugim verjeli, ko so si tik pred poroko začeli šepetati, da imata zaročenca v mislih le zakon svetega Jožefa. Niti tega niso vprašali, kdo je besedo prvi razustil in odkod ve. Neža, so pravili, je sprejela Jernejevo snubitev šele potem, ko je ženin obečal, da je nikoli ne bo silil v pregrešne neumnosti, češ da se je že pri gospodu vikarju zaobljubila tako; on pa je od veselja poskočil, ker mu je Bog namenil nevesto takisto po njegovi želji in čudi.

Ampak, vprav, ker je bila Neža tako goreča v cerkvenih stvareh, da je vsak dan po sveti maši toliko časa preklečala na golih cerkvenih tleh ter še druge naganjala k svetosti, sta si prišla s sedanjim

gospodom župnikom navzkriž. Ona je hotela tudi v Trsteniku podružnico tretjega reda sv. Frančiška, on pa, da rajši zbeži, nego bi si še več tercijalk nakopal na vrat. Pozneje sta se izmirila — celo tako, da ga je pogostoma posetila in se je marsikak jezik opletel ob nju — toda izraza tercijalke mu lepa Neža v srcu ni več odpustila. In ko je zdaj začutila, da duhovni gospod ni preveč naklonjen »puščavniku« tam gori, se je začela še s posebno vneto zanj ogrevati njeno srce.

Toda ne samo kakšna kljubovalnost in morda celo maščevalnost jo je bojda gnala k tujcu! Kajti ves čas prezidavanja tam gori, je bila prav gotovo med nedeljskimi gledalci in gledalkami. Te gledalke je potem posebej opozarjala na puščavnikove izredno fine in bele srajce s širokimi, pod vratom popolnoma odprtimi ovratniki. Zelo jo je zanimalo, kdo mu za to žlahtno perilo skrbi. Ona, ki ve še od rajnkega gospoda vikarja, kaj velja in kako z njim ravnaj, bi se tako rada ponudila. Samo kako priti do odljudnega čudaka?

Da se sporazume z Luko? S črednikom Matejčkova Neža — kako značilno, da je ljudje še vedno niso klicali za Matejčkovo, ampak za Matejčkovo Nežo, kakor da mizarju ni žena ampak hči! — s črednikom Matejčkova Neža dosihmal ni imela zvez. Z možem namreč edina v vasi nista redila lastne živine — Neža je še prejšnja rajši kupila — in Luka zato ni prihajal v njuno hišo. Morala mu je skrivši pomigniti, ko je zvečer šel mimo njenih vrat, misleč si, da je starec o puščavnikovem življenju in vseh njegovih navadah še najbolje poučen.

Luki je Bog dal toliko razuma, da res nikomur ni povedal, kako trdo ga je bil takrat odpravil Bogataj. Ko je zdaj spoznal, da ga namerava Neža poveriti z nekakimi naročili, se je najprej zelo razveselil, da pride morda spet s puščavnikom v stik. Toda že se je spomnil, da ga skoraj gotovo čaka isti nevljudni sprejem, tega poguma pa ni imel, da bi potem lagal, češ puščavnik je vprav Nežino postrežbo odklonil. Tako je rajši odkrito priznal, da se k dedcu že dlje časa več ne upa in ona — še vesela, da se ni bolj izdala — je sklenila, da bo o priliki pa kar sama vzela stvar v roke.

VII.

Bogataj je često sedel med vrati svoje ograje, široko odprtimi na nekaj pomol, ki si ga je priredil v prijazen vrtec. Tudi danes je tu ven prinesel belo mizico, zasadil v stojalo velik solnčnik ter se zagledal v dolino, vso zaračeno v tem svežem zelenju, ki jo je zadnje dni v končni bohotnosti popolnoma zagrnilo.

Potem je počasi nadaljeval pismo na prijatelja Pipana: »Tako torej sem ti v kratkih potezah naslikal to svoje neveselo detinstvo ob trdem očimu in vanj besno zaljubljeni, pet let starejši materi. Mogoče tiči že v tem ranem trpljenju cime, iz katerega se je razvilo moje »čudaštvo« — tebi samo malo bolj razumljivo, kakor sem vedno tako dobro občutil.

Ne vem, zakaj me nekaj sili, da ti ga nekoliko pojasnim — mogoče prav pride vsaj po moji smrti, ako bo kdo prisiljen štiti svrhe, katerim sem namenil, kar mi ostane. Od čudaka do norca je ljudem tako blizu!

Ne bom ti razgaljal »svojega srca globin«. To ne sodi v okvir te razprave, pravimo. Dva, tri reflekske, prej zunanje celo!

Ne vem, ali se ti ne bo zdelo še najbolj čudno, ako trdim, da niti nisem čudak. Kvečjemu posebej, drugače... Ne, nisem zbežal od ljudi zato, ker bi jih mrzel — tudi od svoje žene nel. Prav posebno moram tudi ugovarjati, da se sem se »počudačila« šele v zadnjem času. Ušel sem sedaj ex tunc ne ex nunc; to je; izognil bi se bil ljudem že davno ne samo v tujino, ampak, kakor sedaj, naravnost v »puščavo«, da sem imel sredstev. Ko sem jih tako nenadoma dobil, sem zato pribežal tu sem iz takratnih razlogov, če kdo hoče: iz takratnega razpoloženja, ta moj sklep je treba pritakniti naravnost tisti noči, v kateri sem se brez slovesa ukradel od svoje speče žene na vlak proti Pragi. Vsa ta leta vmes so značila le nekakšno čakanje, čeprav še sanjati nisem smel, da se mi tako obnese.

Nisem čudak, pred vsem nisem mizantrop, pravim. Naravnost pravo in pravcato družabno bitje sem temveč in tudi danes, sredi te zapuščenosti trdim, da je na svetu ni slajše stvari, nego sladke razgovor. O, zlat spomin na tiste mlade dni, ko smo...

Oh! Kmalu bi bil nekaj zapisal, kar ni res! Le radi daljine, davnine se ti v srcu in glavi napravi tak spomin na sladko uro — v resnici je ni bilo!

Dà, saj to je in zato sedim sedaj tu gori nad to samotno vasjo in še bolj samotno hosto, v ti samotni koči. Res, včasih, ko potem pozabiš bolesterne disonance, se ti zazdi, da si doživel tako uro neskaljenega ugodja; toda treba je samo trdo nazaj priklicati teh bežnih trenutkov pravi in resnični obraz, z vsemi sencami, z vsemi spakami, pa moraš priznati, da si občutil svoje trpljenje morda le nekaj manj kruto ta čas. Posebno potem, ko se mi je poženo še tistih dvoje, troje resničnih prijateljev, navezalo svoje usode, svoja srca, svoje duše na druge ter je ubijalo in ubilo vsako pristranost tuje lice, če samo ne, vsaj njegova slika... Ne, tedaj ni bilo več mogoče, ni bilo več mogoče... Govorili smo znabiti še iste, vsaj približno iste besede, ali čutili smo preveč jasno, da to, o čemer govorimo, ne tvori več pravega bistva našega življenja. Le odmev nekdanje pesmi je bilo še vse to...

A znabiti z žensko, s svojim dekletom?... Ah, dà, ali le zato, ker smo hote varali same sebe! Da ti je bilo dano na stežaj odpreti njeno dušo, kaj bi bil zagledal v njej? O ne rečem, da vedno ukano in izdajstvo; toda: ali je tudi ona videla pokrajino v isti mehki barvi, slišala cvetic glavice šepetati isto sladko govoro, občutila šumenje drevov tako, kakor si ga ti?

Domača, najmodernejša urejena
TEKSTILNA TOVARNA
prevzema
sirovi molino
v belenje in apretiranje
proti niski ceni, hitri dobavi
in najboljši izdelavi.

Zastopnika
išče tovarna
za pločevinaste izdelke.
Ponudbe z navedbo referenc ter dosedanjim delovanjem pod šifro „BODOČNOST“ na upravnštvo „Jutra“.

Hipotekarna banka
jugoslovanskih hranilnic
v Ljubljani
izvršuje vse bančne
posle in transakcije
Sprejema vloge na hranilne knjižice
in tekoči račun proti naj-
ugodnejšemu obrestovanju
ter daje vsakovrstne kredite in prodajme.
Nakup in prodaja valut in deviz.

Za gospode
najcenejši nakup:
Srajce barv. z 2 ovr. Din 79, 84
srajce barv. z 2 ovr. Din 98, 115
srajce Panama Din 98-
srajce bele s pique prsi Din 90-
hlače sp. kratke Din 42-
pasovi usnjeni Din 25-
topice mrežaste Din 24-
ogavlice modne Din 24-
A. SINKOVEC nasl. K. SOSS

Samostojnega, prvovrstnega strojnega
ključavničarja
išče tovarna „Titan“ d. d. v Kamniku.

Išče se za vstop s 1. avgustom zanesljiv
in priden
:šofer:
kateri pa mora biti izučen kjučavničar.
Prednost imajo taki, ki so se učili stru-
garstva. Ponudbe z navedbo referenc
na Konzervno tovarno „Globus“ d. d.
na Vrhniki pri Ljubljani.

Hotel „BRISTOL“ Beograd
V bližini železniške postaje. Hotel prvega reda,
:: primerna čistost in prvovrstna kuhinja ::
GENE ZA SOBE:
Soba z eno posteljo Din 51, 59 in 64.
Soba z dvema posteljama Din 75 in 85.
brez vsakršnih dodatkov, razven občinske takse.
3627a Hotelirja Popara i Ratiborović.

NARODNA TISKARNA
IZVRŠITE TISKARSKA DELA V VSAKI MNOŽIŠ-
NI IN SIKER. URADNE TISKOVINE. CENIKE
KUVERTE. RAČUNE. HRANILNE IN ZADRUŽ-
NE KNJIŽICE. POROČNA NAZNAVILA. VABI-
LA. CIRKULARJE. VSTOPNICE. ETIKETE. MRE-
ŽAVŠKA NAZNAVILA. ZAVITKE. ČASOPISE
IN VSA V TISKARSKO STROKO SPADAJOČA
DELA. OKUSNO IN CENOŠKO NAROČILA
SPREJEMA TUDI NARODNA KNJIGARNA
PREŠERNOVA ULICA ŠTEVILKA 7
TELEFON ŠTEV. 309
LJUBLJANA KNAFLJEVA UL. 5

**Sijajno sadno in
vinogradno posestvo**
10 minut do železnice in do večjega mesta v
znamenitem vinorodnem kraju v SHS, prijazen
gradič z dvorano, 10 gosposkih sob, kuhinja,
sobe za služinčad, kopel itd., zelo solidno, v
najboljšem stanju, ves komfort, gospodarsko po-
slopje, velike kleti, 16 jhovah zemlje, od tega
5 jhovah amerikaniziranega vinograda plemenitih
trt, ca 1000 plemenitih sadnih drevov, bogat
inventar, se le vsled preselitve zelo ugodno
prodaja po **Wiener & Komp., Graz**, Jung-
ferngasse 1. (1692. G.) 3876-a

HIŠA
z vrtom in travnikom
ležeča ob glavni cesti na Vinici
štev. 30, v kateri je nastanjena
orožniška postaja in finančna
kontrola, pripravna za vsako obrt,
se takoj prodaja najboljšemu
ponudniku. 3890-a
Reflektanti naj se obrnejo na
lastnika JUREK ŠTERKA, trgovca
na Vinici pri Črnomlju.

PRODA SE:
1.) enonadstropna, na prostem ležeča, lepa sta-
novanjska hiša s pritlikinami, velikim dvoriščem
in obširnim vrtom;
2.) enonadstropna stanovanjska hiša na vogalu
z velikimi poslovnimi lokali, prvovrstna zgradba.
Obedve sta v neposredni bližini glavnega ko-
tovdora v Mariboru.
Ponudbe na **Ludvik Mayer, Maribor.**

„LIA“ kremo za čevlje
zahtevaj povsod!
Tvorniška zaloga dalmatinskega
portland cementa
pri glavnih zastopnikih za Slovenijo
Ivan Pestotnik in drug
Ljubljana, Resljeva c. 3 — Telefon 949
Na vagoni! Na posamezne vreče!

Inženjer, arhitekt
z dolgo stavbeno prakso išče primerno
stalno nameščenje. — Ponudbe pod
„Inženjer“ na reklamno pisarno Flore-
nini, Trbovlje.

20.000 m²
smrekovega
in
macesnovega
gozda
lepe debelosti, 2 uri
od Mozirja
naprodaj.
Resne ponudbe pod
„Veleposestvo
pri Mozirju“
na upravnštvo
„Jutra“.

Kreditni zavod za trgovino in industrijo
LJUBLJANA, Prešernova ul. 50 (v lastnem poslopiju).

Obrestovanje vlog, nakup in prodaje vsakovrstnih
vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna naro-
čila, preduimi in krediti vsake vrste, eskompt in
inkaso menic ter nakazila v tu- in inozemstvo,
safe-deposits itd. itd.
Brzovjake: Kredit Ljubljana Telefon 40, 457, 548,
805 in 806

«Jutro» roman
LUCIFER
kateri skozinokov napeta
vsebina, prepletena s tur-
tastičnimi zapletenji od za-
četka do konca. Ki pri-
tlačijo navdušenemu čitatelju
z interesantnim razmotri-
vanjem vsak hip presene-
čenja, ki mu še sliedi ras-
odiranje in konstantno in
zopet presenečenje tako, da
so čitatelji nestrojno pri-
klovali vsako naljubljenje
romana, je izšel in se do-
hiva pri upravi „Jutra“ v
Ljubljani.
Vsi ki so ga čitali
in oni, ki niso imeli
te prilike, naj si ga
tako naj naroče za
domače knjižnice.
Šolj zabavati Vas ne
more nobena knjiga!
Vetana stane ... 55 Din
Broširana pa ... 45 Din